

Krásná, populární a kapitánka tanečního sboru – všichni jsou jí tady posedlí.

A ona mě nenávidí.

A každý ji v tom samozřejmě napodobuje.

Hned si uvědomím, že mám dvě možnosti. První – můžu ji ignorovat, čímž to jen zhorším. Nebo druhou – měla bych ji nechat ochutnat vlastní medicínu... čímž to taky jen zhorším.

V podstatě neexistují žádné dobré možnosti, takže se rozhodnu pro tu, kvůli které nepřijdu pozdě na hodinu. Kolem Sabrinu jen projdu.

„Buď se ti sevrklo oblečení, nebo zase tloustneš,“ zavolá za mnou.

„Ale no tak, všichni víme, že je to to druhý,“ prohodí Draven Turner, kapitán fotbalového týmu a Sabrinin občasný kluk. „Tak kráva je tak tlustá, že když si stoupne na váhu, ukáže jí to *pokračování příště*.“

Ta malá skupina vyprskne smíchy a já bych se nejradši propadla do země.

Kdokoli řekl, že nejlepší je ignorovat toho, kdo vás šikanuje, byl buď idiot, nebo tahle muka nikdy nezažil.

Skutečnost, že za měsíc maturujeme a oni si ze mě pořád utahují, je upřímně absurdní.

Absurdní a děsivá. Dřív jsem si namlouvala, že tohle posmívání kvůli váze po střední škole skončí, ale začínám si myslet, že tahle kreténská děcka vyrostou v ještě horší dospělé a společnost je odsouzena k zániku.

Jedno je jisté. Jsem unavená z toho, že jsem jejich boxovací pytel.

Otočím se. Draven objímá Sabrinu kolem jejích útlých ramen a dává najevo, že jsou zase spolu.

Možná nemůžu útočit na jejich vzhled, ale vím, kam udeřit, aby je to zbolelo.

„Páni.“ Zatímco si v hlavě oživuju poslední drama

na Hillcrestu, můj úsměv je stejně falešný jako Sabrininy prodloužené vlasy. „Myslela jsem, že po tom, cos přistihl Sabrinu, jak v autě po maturitě ojíždí Phoenixe, tak jsi s ní nadobro skončil.“ Hodím si kabelku přes rameno. „Ale vy dva... jste se zase dali dohromady. Opravdová láska asi fakt existuje.“

Skupinka ztichne, ale podle vzteku v Dravenově tváři a toho, jak mě Sabrina probodává pohledem, je znát, že je moje práce dokonána.

Sotva se otočím a ten šťastný pár se začne hádat.

Abych řekla pravdu, docela chápu, proč se Sabrina zapletla s Phoenixem Walkerem.

Je úžasný stejně jako tajemný.

Netráví čas s populární partou, ale taky to není žádný lúžr. Moc nemluví a pokud ano, nemůžete si pomoci a musíte ho poslouchat, protože na tom jeho hlubokém, chraptavém hlasu je něco – na *něm* je něco – co vás dostane.

Jakmile vejde do místnosti, vysaje z ní veškerý kyslík a vyžaduje vaši pozornost.

Bůh je asi bavič, co poslouchá moje myšlenky, protože mám najednou husí kůže, ale zároveň hořím.

Nekoukej tam.

Ale nemůžu i pomoci. Jsem masochistka.

Když se otočím a pronikavé modré oči mě lapí do své sítě, vyschne mi v ústech a země se nakloní mimo svou osu.

I ve tmě by mě prokoukl.

Od hlavy k patě v černém se opírá o svou otlučenou Toyotu Camry a tváří se, jako kdyby mu na ničem nezáleželo. Jeho blond vlasy jsou natolik dlouhé, že mu padají do tváře, když se pohne a díky tomu vypadá ještě víc záhadně. Z plných rtů mu visí cigareta... potvrzující, že mu jsou školní pravidla u zadku.